

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 37

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 ianuarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 630 din 27 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011	2-4	53.	— Decizie privind eliberarea, la cerere, a doamnei Gabriela Scutea din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției	12
Decizia nr. 634 din 27 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	5-8	54.	— Decizie privind numirea domnului Viorel Ștefu în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne	13
Decizia nr. 635 din 27 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-10	55.	— Decizie privind eliberarea doamnei Gabriela Coman din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
50. — Decizie pentru eliberarea domnului Marcel Ioan Boloș din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor	11	56.	— Decizie privind numirea doamnei Lidia Manuela Onofrei în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție	14
51. — Decizie pentru numirea domnului Ovidiu Aurelian Flori în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor	11	57.	— Decizie privind numirea domnului Liviu Cozmin Stoica în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției pentru Agenda Digitală a României	14
52. — Decizie pentru numirea domnului Rareș Trișcă în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		22.	— Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.305/2012 privind aprobarea tarifelor percepute de Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” pentru prestarea activităților pentru care i-au fost delegate competențe de către Ministerul Transporturilor	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 630**

din 27 octombrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, excepție ridicată de Dorel Nicolae Benga în Dosarul nr. 1.412/3/2015 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 163D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 164D/2016, având un obiect identic al excepției de neconstituționalitate, ridicată de Dumitru Boiangiu în Dosarul nr. 1.734/3/2015 al aceleiași instanțe de judecată.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 163D/2016 și nr. 164D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

6. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 164D/2016 la Dosarul nr. 163D/2016, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014 sau Decizia nr. 419 din 28 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin sentințele civile nr. 11.335 și nr. 11.336 din 12 noiembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.412/3/2015 și nr. 1.734/3/2015, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dorel Nicolae Benga și Dumitru Boiangiu în cauze având ca obiect pretenții.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 sunt discriminatorii întrucât, în timp ce persoanele care se încadrează în ipoteza art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar au beneficiat în mod real de reîntregirea drepturilor salariale și asigurări sociale față de nivelul avut înainte de diminuarea acestora cu 25% și, respectiv, 15%, beneficiarii indemnizației reparatorii prevăzute de Legea nr. 341/2004 nu au beneficiat de reîntregire decât în mod formal, întrucât nu a fost luat în calcul algoritmul de calcul prevăzut la art. 4 și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, astfel că diminuarea cu 15% a drepturilor revoluționarilor la indemnizația reparatorie persistă. Aceștia menționează că discriminarea este determinată și de faptul că, în timp ce la calculul drepturilor pentru toate categoriile sociale plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat este utilizat „câștigul salarial mediu brut” în locul „salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat”, așa cum impun dispozițiile articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2011, pentru categoria de persoane din care fac parte autorii excepției, drepturile sunt calculate prin raportare la ultimul salariu mediu cunoscut, respectiv cel al lunii octombrie 2010. În continuare, susțin că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 sunt discriminatorii, întrucât diferențiază nejustificat „luptătorii remarcați” de celelalte categorii de beneficiari ai Legii nr. 341/2004, pentru care indemnizațiile reparatorii au fost menținute în plată.

10. De asemenea, autorii excepției consideră că prin reglementarea criticată sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la viață și dreptul la integritate fizică și psihică, întrucât diminuarea și neacordarea indemnizației reparatorii au afectat dramatic sursele de venit ale beneficiarilor acestei indemnizații, pentru unii dintre aceștia această indemnizație reprezentând singura sursă de existență.

11. Totodată, apreciază că prin prevederile criticate se aduce atingere și dispozițiilor art. 47 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece prin neacordarea acestor indemnizații reparatorii este

afectat, în mod neconstituțional, un drept de asistență socială. În acest context, menționează că indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004 a constituit singura sursă de venit pentru mulți dintre beneficiarii ei și a folosit la garantarea împrumuturilor obținute de la bănci, neacordarea acesteia având grave repercusiuni asupra categoriei de persoane din care fac parte autorii excepției.

12. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța de judecată consideră că prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 nu contravin normelor constituționale invocate de autorii excepției și arată că egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, astfel încât unor situații diferite, justificate obiectiv și rațional, precum cea a beneficiarilor Legii nr. 341/2004, trebuie să le corespundă un tratament juridic diferit.

13. De asemenea, apreciază că reglementarea legală criticată nu afectează în niciun fel dreptul fundamental la viață și la integritate fizică și psihică, consacrat de art. 22 alin. (1) din Constituție, iar în ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 47 alin. (2), instanța de judecată arată că legiuitorul poate interveni oricând asupra măsurilor de asistență socială și poate stabili în ce măsură aceste drepturi pot fi acordate pentru o anumită perioadă de timp. În fine, apreciază că măsura de neacordare a indemnizației este justificată de rațiuni de politică bugetară, această împrejurare nefiind de natură a aduce atingere art. 53 din Legea fundamentală.

14. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, prin care s-a statuat că „legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi”. În ceea ce privește invocarea art. 22 alin. (1) din Constituție, Guvernul apreciază că acesta nu este incident în cauze.

16. **Avocatul Poporului** menționează că își menține punctul de vedere exprimat anterior cu privire la art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, și care a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 482 din 23 septembrie 2014 sau nr. 555 din 15 octombrie 2014, în sensul constituționalității acestor prevederi.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Aceste prevederi au următorul conținut:

— „Art. II

Denunțul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]

— *Art. 8. alin. (1) — În anul 2012, cuantumul drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), b) și d), alin. (4), art. 13 lit. b) și c) și la art. 14 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011. [...]*

— *Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”*

20. Deși prevederile de lege criticate și-au încetat aplicarea anterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate continuă să își producă efectele în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată.

21. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (2) privind unele drepturi de asigurări sociale, precum și celor ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau unor libertăți.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au mai făcut, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași norme din Constituție. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 482 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 noiembrie 2014, Decizia nr. 419 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 3 august 2015, Decizia nr. 508 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, Decizia nr. 756 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 10 februarie 2015 sau Decizia nr. 64 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 9 mai 2016, prin care Curtea a constatat că prevederile art. II art. 8 alin. (1) și art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

23. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că, potrivit art. 14 lit. d) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în

vederea restabilirii echilibrului bugetar, s-au redus cu 15% indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, iar potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, aceste indemnizații se majorează cu 15% față de luna octombrie 2010. Art. 11 art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introdus prin Legea nr. 283/2011, stabilește că, în anul 2012, aceste indemnizații se mențin la același nivel cu cel din luna decembrie 2011, autorii excepției fiind nemulțumiți de modul de calcul al acestora, și anume de raportarea la indemnizația aflată în plată în decembrie 2011, iar nu la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2011 privind utilizarea indicatorului de referință câștigul salarial mediu brut în actele normative din domeniul muncii și protecției sociale.

24. În această materie, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 22/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 16 decembrie 2013, prin care a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Avocatul Poporului și a stabilit — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 — că indemnizațiile lunare reparatorii și indemnizațiile lunare prevăzute de Legea nr. 341/2004 se calculează, în anul 2011, prin aplicarea coeficientului de 15% asupra cuantumului indemnizației aflat în plată în luna octombrie 2010.

25. Așadar, criticile autorilor excepției de neconstituționalitate nu pot fi reținute, deoarece, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, aceste indemnizații au un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Curtea a apreciat, astfel, că nu poate fi reținută pretinsa discriminare între beneficiarii Legii nr. 341/2004 și celelalte categorii sociale, plătite din bugetul asigurărilor sociale de stat, întrucât aceștia nu se află în situații juridice similare.

26. Referitor la criticile vizând încălcarea dispozițiilor art. 47 din Constituție, Curtea a arătat că, în temeiul acestui text constituțional, legiuitorul este chemat să instituie un ansamblu de măsuri prin care statul să asigure protejarea și îmbunătățirea calității vieții cetățenilor atât prin reglementarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la securitate socială, dreptul la muncă — condiție principală pentru un trai decent, dreptul la o salarizare echitabilă, dreptul la protecția sănătății și altele asemenea, dar și prin drepturi care nu au o consacrare

constituțională și care tind către același obiectiv. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligațiilor corelative ale statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional. Or, Curtea a observat că dispozițiile art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 se referă la drepturi ce nu sunt consacrate la nivel constituțional, neavând, în consecință, un caracter fundamental. Prin urmare, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale.

27. Curtea a arătat, totodată, că dispozițiile art. 22 alin. (1) din Constituție privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică nu au legătură cu conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate, astfel că nu sunt incidente în cauză.

28. În sfârșit, Curtea a reținut că, începând cu luna ianuarie 2015, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, și Ordonanței Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, au fost modificate prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri (introducându-se un nou titlu, Luptător cu Rol Determinant), iar noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară începând cu anul 2015.

29. Întrucât nu a intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezentele cauze.

30. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorel Nicolae Benga în Dosarul nr. 1.412/3/2015 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de către Dumitru Boiangiu în Dosarul nr. 1.734/3/2015 al aceleiași instanțe de judecată și constată că prevederile art. 11 art. 8 alin. (1) și art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 634

din 27 octombrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Ocland, județul Harghita, în Dosarul nr. 2.160/96/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 277D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă pentru autoarea excepției de neconstituționalitate avocatul Alexandru Popescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată. În acest sens, acesta arată că prin textul de lege criticat se restrânge dreptul existent în materia contenciosului administrativ, și anume dreptul de a exercita o cale devolutivă de atac, fără a exista o justificare obiectivă pentru această restrângere și fără ca aceasta să se realizeze printr-o lege organică, așa cum prevede art. 52 alin. (2) din Constituție.

4. De asemenea, arată că Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 prevede posibilitatea atacării aceluiași act administrativ pe două căi, respectiv pe cale principală, având calea de atac a recursului, și pe cale de excepție, având calea de atac a apelului. Așa fiind, același act administrativ și aceeași situație juridică beneficiază de două căi de atac diferite, apel sau recurs, în funcție de calea de contestare a actului, aleasă de reclamant, împrejurare ce conduce la încălcarea art. 16 din Constituție, creându-se astfel o situație de inechitate.

5. Avocatul autoarei excepției susține, totodată, că reglementarea criticată este ambiguă și nu întrunește exigențele de claritate, precizie și previzibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul legalității, sens în care apreciază că noua concepție asupra recursului în materia contenciosului administrativ se impune a fi reanalizată în acord cu regulile de interpretare a normelor juridice.

6. În fine, consideră că art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 impietează asupra dreptului părții la un proces echitabil, întrucât aceasta nu poate critica hotărârile anterior pronunțate în cauză din prisma celui mai important aspect, și anume acela al temeiniciei lor. În susținerea argumentelor mai sus expuse, avocatul autoarei excepției depune la dosar note de ședință.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 219 din 12 aprilie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.160/96/2014, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Ocland, județul Harghita, cu ocazia judecării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 475 din 18 martie 2015, pronunțată de Tribunalul Harghita — Secția civilă.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține neconstituționalitatea prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 „prin care se modifică în substanță calea de atac în contencios administrativ, dintr-o cale extrem de permisivă (ce facilitează analiza cauzei sub toate aspectele, în virtutea fostelor prevederi ale art. 304¹ din vechiul Cod de procedură civilă, chiar și în cazul unui recurs nemotivat), într-o cale de atac prohibitivă, limitată la stricte motive de nelegalitate și, în plus, subsidiară unui singur grad devolutiv de jurisdicție.” În esență, susține că este inadmisibil ca o normă juridică dintr-o lege ordinară, respectiv art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, să modifice Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. În acest sens, arată că importanța contenciosului administrativ în cadrul ordinii de drept a fost recunoscută de legiuitor la nivel constituțional, art. 52 alin. (2) din Legea fundamentală statuând faptul că limitarea dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică printr-un act administrativ de a obține recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei, poate fi făcută doar prin lege organică. Totodată, apreciază că prin prevederile de lege criticate se restrânge dreptul de a exercita o cale devolutivă de atac, care să poată asigura pe deplin un proces echitabil.

10. Autoarea excepției susține, de asemenea, că prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, reglementarea fiind ambiguă, „cu atât mai mult cu cât este ea însăși rezultatul raportării unei norme juridice de trimitere la altă normă juridică de trimitere”, în sensul că art. 7 alin. (3) se raportează la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, context în care subliniază faptul că acest procedeu legislativ este nerecomandat de art. 50 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, care prevede că „Nu poate fi făcută, de regulă, o trimitere la o altă normă de trimitere.”

11. S-a mai susținut, totodată, că răspunderea din speța dedusă judecării este similară celei din materie penală, astfel că trebuie aplicate aceleași garanții legale pe care statul le oferă în domeniul penal, respectiv recursul efectiv și dublul grad de

jurisdicție, exigențe care nu sunt satisfăcute de reglementarea legală criticată. În fine, subliniază faptul că prin limitarea căilor de atac în materie de contencios administrativ la recurs, ce poate fi exercitat strict în condițiile limitative prevăzute de art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, este evident că nu se poate exercita o cale de atac efectivă care să poată analiza justetea soluției sub toate aspectele, inclusiv sub aspectul temeiniciei.

12. Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014 și Decizia nr. 141 din 12 martie 2015. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, instanța de judecată observă faptul că art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 nu modifică Legea nr. 554/2004, ci menține calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de fond în materia contenciosului administrativ, respectiv reglementarea din cuprinsul art. 20 din Legea nr. 554/2004. Arată, totodată, că în cauză nu s-au dispus sancțiuni contravenționale pentru a putea fi asimilată materia de față domeniului penal, ci măsuri administrative în sarcina ordonatorului principal de credite al comunei Ocland, nefiind, în consecință, aplicabilă garanția prevăzută de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, exemplu fiind Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014 și Decizia nr. 141 din 12 martie 2015. De asemenea, referitor la critica potrivit căreia posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, învederează faptul că, prin Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, Curtea a reținut că dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală (nu și în cauzele de natură administrativă), potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite, însă, unele excepții de la această regulă. În final, Guvernul precizează că Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă a fost adoptată în condițiile prevăzute de art. 76 alin. (1) din Constituție pentru adoptarea legilor organice, cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.

15. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. În redactarea sa, art. 7 prevede: „(1) Dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel, ori de câte ori printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este «definitivă», de la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, aceasta va fi supusă numai apelului la instanța ierarhic superioară.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care printr-o lege specială se prevede că hotărârea judecătorească de primă instanță este «supusă recursului» sau că «poate fi atacată cu recurs» ori, după caz, legea specială folosește o altă expresie similară.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în materie de contencios administrativ și fiscal, inclusiv în materia azilului.”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul intern și internațional, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 52 alin. (2) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. k) referitoare la legiferare, art. 76 privind adoptarea legilor și ale art. 140 referitoare la Curtea de Conturi. De asemenea, apreciază a fi încălcate și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată din Codul de procedură civilă a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. În acest sens sunt Decizia nr. 219 din 12 aprilie 2016*) referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014**) referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 488 din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și Decizia nr. 141 din 12 martie 2015***) referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a celor ale art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, decizii prin care Curtea a constatat că aceste prevederi sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

20. În esență, Curtea constată că, și în speța de față, autoarea excepției deduce neconstituționalitatea reglementării legale criticate din perspectiva faptului că în materia contenciosului administrativ hotărârile primei instanțe pot fi atacate numai cu recurs, și doar pentru motive de nelegalitate, nu și pentru motive de netemeinicie, astfel încât recursul nu mai este o cale de atac cu caracter devolutiv și nu mai reprezintă o cale de atac eficientă și efectivă. În acest context, Curtea subliniază că în vechea reglementare a Codului de procedură civilă, în art. 304 din acest act normativ, se prevedea că

*) Decizia Curții Constituționale nr. 219 din 12 aprilie 2016 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 17 iunie 2016.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 747 din 16 decembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 februarie 2015.

***) Decizia Curții Constituționale nr. 141 din 12 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 7 mai 2015.

modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în anumite situații, expres și limitativ prevăzute de lege, numai pentru motive de nelegalitate, iar la art. 304¹ din același cod, se stipula faptul că „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele*”. Ca urmare a modificărilor aduse Codului de procedură civilă din 1865, soluția legislativă cuprinsă în art. 304¹ a fost eliminată, critica autoarei excepției din prezenta cauză fiind motivată din prisma acestui eveniment legislativ, având în vedere faptul că în noua reglementare nu se mai regăsește corespondentul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865. Autoarea excepției este nemulțumită de faptul că se ajunge în situația ca în materia contenciosului administrativ, prin recursul formulat, să poată fi invocate numai motivele de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă, hotărârea atacată putând fi analizată numai pentru motive de nelegalitate, nu și de netemeinicie.

21. În contextul criticilor astfel formulate, Curtea a reținut faptul că natura juridică a recursului în sistemul căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești a cunoscut modificări de-a lungul timpului, recursul fiind considerat uneori o cale de atac ordinară, alteori, deși considerat o cale extraordinară de atac, el putea fi exercitat și pentru motive de netemeinicie a hotărârii, pentru ca în prezent, în noua reglementare a acestei instituții juridice, recursul să fie calificat ca fiind o cale extraordinară de atac, exclusiv pentru motive de nelegalitate a hotărârii. Prin prevederile art. 488 din Codul de procedură civilă, care consacră motivele de casare ale unor hotărâri judecătorești, legiuitorul a acordat o eficiență sporită principiului conform căruia recursul este o cale de atac nedevolutivă. Astfel, spre deosebire de vechea reglementare, care institua posibilitatea examinării cauzei sub toate aspectele, conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865, noile norme nu mai prevăd nicio excepție de la regula mai sus amintită.

22. Curtea a reținut că, așa cum prevede art. 2 din Codul de procedură civilă, acest act normativ constituie procedura de drept comun în materie civilă, dispozițiile acestui cod aplicându-se și în alte materii reglementate prin legi speciale, în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții contrare. Prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010, a fost modificată doar parțial procedura contenciosului administrativ, reglementată prin Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, tocmai pentru a se asigura eficiența noilor dispoziții procedurale, urmând ca, în măsura în care dispozițiile legii speciale nu conțin anumite dispoziții din Codul de procedură civilă, acestea să fie complinite cu prevederile codului. După adoptarea noului Cod de procedură civilă, în materia contenciosului administrativ este menținut sistemul dublului grad de jurisdicție, respectiv instanțele de fond care soluționează litigiile de contencios administrativ sunt, după caz, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor sau ale curților de apel, fiind menținută, de asemenea, prin prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate de către instanțele de fond. Ca atare, și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, recursul împotriva hotărârii instanței de fond se exercită în condițiile prevăzute de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în termen de 15 zile de la comunicare, acesta fiind suspensiv de executare.

23. Curtea a reținut, așadar, că în materia contenciosului administrativ, hotărârile pronunțate în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, singura cale de atac de reformare ce poate fi exercitată fiind aceea a recursului. Norma specială cuprinsă în art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a rămas aplicabilă și

după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, situație reglementată expres în art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia, în materia contenciosului administrativ și fiscal, precum și în materia azilului, nu este prevăzută calea de atac a apelului. Prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ, recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță, potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare. În cazul admiterii recursului, instanța casează sentința și rejudecă procesul în fond. Casarea cu trimitere spre rejudecare la prima instanță este permisă o singură dată în cursul unui proces, în două cazuri expres și limitativ prevăzute în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, și anume atunci când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul sau dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului. Nu se poate dispune casarea cu trimitere dacă judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, în acest caz urmând ca instanța de recurs să caseze sentința și să rejudece litigiul în fond.

24. În jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, Curtea a reținut că „legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac.” De asemenea, Curtea a observat că, în materia contenciosului administrativ, „spre deosebire de dreptul comun unde hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel cu toate consecințele care decurg din aceasta, [...] potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, legiuitorul a optat pentru menținerea căii de atac a recursului, și nu pentru înlocuirea acestuia cu calea de atac a apelului. În lumina noului Cod de procedură civilă, recursul în materia contenciosului administrativ este esențialmente diferit de recursul exercitat în această materie în vechea reglementare, care permitea, de principiu, examinarea cauzei sub toate aspectele pe calea recursului. Așadar, ca urmare a acestei excluderi, hotărârile primei instanțe date în litigiile de contencios administrativ rămân a fi supuse în continuare recursului.”

25. Referitor la critica potrivit căreia posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, fapt ce nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură doar un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate, prin Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, și a reținut că „dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, chiar și aici putând fi instituite, însă, unele excepții de la această regulă”.

26. În același sens, este și Decizia nr. 491 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, prin care Curtea, analizând o critică referitoare la lipsa posibilității de a declara și calea de atac a apelului împotriva hotărârii instanței de contencios administrativ, a reținut că „este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor

judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Niciun text din Constituție nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție. Chiar și reglementările internaționale în domeniul drepturilor omului, respectiv art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție exclusiv în materie penală, nu și în cauzele de natură administrativă.”

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Ocland, județul Harghita, în Dosarul nr. 2.160/96/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 635

din 27 octombrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Consultant Insolvență — S.P.R.L. și YNA Consulting — S.P.R.L. (administrator judiciar al Izometal Magellan — S.R.L.) în Dosarul

27. De altfel, în jurisprudența sa, spre exemplu Decizia nr. 423 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 septembrie 2014, Curtea a statuat că „Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii.” Ca atare, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Comuna Ocland, județul Harghita, în Dosarul nr. 2.160/96/2014 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 635

din 27 octombrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Consultant Insolvență — S.P.R.L. și YNA Consulting — S.P.R.L. (administrator judiciar al Izometal Magellan — S.R.L.) în Dosarul

nr. 6.902/101/2012 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 293D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 282 din 23 aprilie 2015 și Decizia nr. 294 din 22 mai 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința nr. 2 din 12 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.902/101/2012, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Excepția a fost ridicată de Consultant Insolvență — S.P.R.L. și YNA Consulting — S.P.R.L. (administrator judiciar al Izometal Magellan — S.R.L.) cu ocazia judecării unei cauze privind cererea de înlocuire a administratorului judiciar.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că, potrivit textului de lege criticat, judecătorul-sindic se poate sesiza din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor cu privire la înlocuirea administratorului/lichidatorului judiciar. Aceștia susțin că, deși legiuitorul a înțeles să limiteze persoanele care au calitate procesuală activă, în practica instanțelor de judecată s-a permis și altor persoane să formuleze cereri de „autosesizare” a judecătorului-sindic cu privire la înlocuirea administratorului/lichidatorului judiciar. În opinia autorilor excepției, aceasta se datorează faptului că legiuitorul nu a definit în mod clar sintagma „din oficiu”, în sensul că textul nu definește modalitățile prin care judecătorul-sindic stabilește „motivele temeinice”, respectiv constatări proprii, informații din mass-media, cereri ale creditorilor, respectiv ale persoanelor neparticipante la procedură. Totodată, apreciază că legiuitorul nu a stabilit reguli de procedură aplicabile prin care judecătorul-sindic stabilește motivele temeinice ce le pune în discuția comitetului creditorilor și a administratorului/lichidatorului judiciar, raportat la prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006. Într-o astfel de situație, pe lângă faptul că se oferă posibilitatea formulării unui număr mare de astfel de cereri de către orice persoană (altele decât comitetul creditorilor și judecătorul-sindic) încălcându-se principiul celerității desfășurării procedurii insolvenței, administratorul/lichidatorul judiciar este pus în imposibilitatea de a-și formula o apărare efectivă.

6. Prin urmare, faptul că legiuitorul nu a impus „constatarea motivelor temeinice” de către judecătorul-sindic prin încheiere, anterior citării administratorului/lichidatorului judiciar și comitetului creditorilor, aduce atingere dispozițiilor art. 24 din Constituție, în sensul că practicianul în insolvență este lipsit de apărare, necunoscând „motivele temeinice” privind înlocuirea sa. În același sens, apreciază că și membrii comitetului creditorilor se află, practic, în imposibilitatea de a formula puncte de vedere temeinic argumentate față de „motivele temeinice” de înlocuire a administratorului/lichidatorului judiciar, atât timp cât acestea nu sunt aduse la cunoștință prin încheiere și citație transmisă de instanța de judecată, fiind încălcate astfel drepturi esențiale precum egalitatea în drepturi, dreptul la apărare, accesul liber la justiție și o justiție unică, imparțială și egală pentru toți.

7. **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 sunt conforme normelor constituționale invocate în susținerea excepției. În acest sens instanța de judecată invocă Decizia nr. 294 din 22 mai 2014, prin care Curtea Constituțională a statuat că specificul procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 nu conțin norme care să limiteze accesul la justiție, ci instituie posibilitatea judecătorului-sindic să ia măsuri în cazul în care administratorul judiciar nu își îndeplinește atribuțiile.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată. În acest sens invocă

jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.067 din 20 noiembrie 2007, prin care s-a reținut că art. 22 din Legea nr. 85/2006 prevede măsurile și sancțiunile pe care judecătorul-sindic le poate aplica administratorului judiciar în cazul în care acesta nu își îndeplinește sau își îndeplinește defectuos ori cu întârziere sarcinile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Textul de lege criticat prevede una dintre aceste măsuri, și anume înlocuirea administratorului judiciar de către judecătorul-sindic. Înlocuirea practicianului în insolvență operează din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, judecătorul-sindic fiind obligat să se pronunțe printr-o încheiere care să cuprindă motivele temeinice care au condus la adoptarea unei astfel de măsuri. Guvernul remarcă, totodată, că potrivit art. 20 alin. (2) teza a doua din lege, încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor. Într-un atare context, practicianul în insolvență are posibilitatea de a-și expune punctul de vedere cu privire la cererea de înlocuire și de a formula apărări în contradictoriu cu comitetul creditorilor, astfel că susținerea potrivit căreia textul de lege criticat lasă la aprecierea exclusivă și pur subiectivă a judecătorului-sindic îndeplinirea condițiilor necesare luării unei astfel de măsuri apare ca fiind neîntemeiată.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit căreia „*În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.*”

13. Curtea constată că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată expres prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, interpretând sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează „*dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare*”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei potrivit art. 343 din Legea nr. 85/2014, în conformitate cu care „*Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date*”, așa încât, în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității

prevederilor legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate.

14. Curtea constată, totodată, că soluția legislativă criticată a fost preluată în art. 57 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, în sensul că „În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, îl poate înlocui pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pentru motive temeinice. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 5 zile de la comunicare.”

15. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 24 care consacră dreptul la apărare, precum și art. 124 alin. (2) care prevede că „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține faptul că prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme constituționale, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 282 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 19 iunie 2015, și Decizia nr. 294 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 10 iulie 2014, prin care s-a statuat că prevederile de lege criticate nu sunt contrare Legii fundamentale.

17. Prin aceste decizii, Curtea a reținut, în esență, că „prevederile art. 22 din Legea nr. 85/2006 prevăd măsurile și sancțiunile pe care judecătorul-sindic le poate aplica administratorului judiciar în cazul în care acesta nu își îndeplinește sau își îndeplinește defectuos ori cu întârziere sarcinile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic, una dintre aceste măsuri fiind înlocuirea administratorului judiciar de către judecătorul-sindic.” Curtea a constatat că „specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului,

potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, fără ca prin acestea să fie aduse atingeri accesului liber la justiție. Or, astfel cum reiese din prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, acestea nu conțin norme care să limiteze accesul la justiție, ci instituie posibilitatea judecătorului-sindic să ia măsuri în cazul în care administratorul judiciar nu își îndeplinește atribuțiile, sens în care, potrivit art. 22 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, acesta din urmă poate fi sancționat cu amendă judiciară dacă, din culpă sau rea-credință, nu își îndeplinește ori îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic”.

18. Curtea apreciază ca fiind neîntemeiată și critica autorilor excepției de neconstituționalitate potrivit căreia posibilitatea înlocuirii administratorului judiciar de către judecătorul-sindic, din oficiu, ar contraveni dispozițiilor art. 24 și celor ale art. 124 alin. (2) din Constituție, întrucât această atribuție a judecătorului-sindic se circumscrie, în conformitate cu art. 11 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, controlului judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului, control exercitat de judecătorul-sindic. În cazul înlocuirii administratorului judiciar la cererea creditorilor, cât și în cazul înlocuirii acestuia, din oficiu, judecătorul-sindic va lua această măsură numai pentru motive temeinice, iar încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor. Această încheiere a judecătorului-sindic poate fi atacată, separat, în condițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006. Într-un atare context, acesta are posibilitatea de a-și expune punctul de vedere cu privire la cererea de înlocuire și de a formula apărări în contradictoriu cu comitetul creditorilor, astfel că susținerea potrivit căreia textul de lege criticat lasă la aprecierea exclusivă și pur subiectivă a judecătorului-sindic îndeplinirea condițiilor necesare luării unei astfel de măsuri apare ca fiind neîntemeiată.

19. De asemenea, Curtea reține că „*motivele temeinice*” ce pot fi avute în vedere pentru înlocuirea administratorului judiciar sunt elemente obiective, verificabile, care vizează modul de îndeplinire a atribuțiilor stabilite prin lege în sarcina acestuia. Împrejurarea că din motive care îi sunt imputabile administratorului judiciar acesta poate fi înlocuit din dosarul de insolvență, în orice stadiu al procedurii, nu poate fi interpretată ca o îngădare nejustificată a dreptului de a-și exercita activitatea profesională, soluția aleasă de legiuitor fiind una clară, aceste dispoziții aplicându-se tuturor practicienilor în insolvență aflați în situații similare, fără discriminare.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Consultant Insolvență — S.P.R.L. și YNA Consulting — S.P.R.L. (administrator judiciar al Izometal Magellan — S.R.L.) în Dosarul nr. 6.902/101/2012 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru eliberarea domnului Marcel Ioan Boloș din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marcel Ioan Boloș se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 12 ianuarie 2017.

Nr. 50.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru numirea domnului Ovidiu Aurelian Flori în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ovidiu Aurelian Flori se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 12 ianuarie 2017.

Nr. 51.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Rareș Trișcă în funcția de secretar
de stat la Ministerul Sănătății**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Rareș Trișcă se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 12 ianuarie 2017.

Nr. 52.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a doamnei Gabriela Scutea din
funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției**

Având în vedere Cererea doamnei Gabriela Scutea, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/254 din 12 ianuarie 2017,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 31 ianuarie 2017, doamna Gabriela Scutea se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 12 ianuarie 2017.

Nr. 53.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Viorel Ștefu în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Viorel Ștefu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 12 ianuarie 2017.
Nr. 54.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Gabriela Coman din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție**

Având în vedere propunerea ministrului muncii și justiției sociale, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 299/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Gabriela Coman se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 12 ianuarie 2017.
Nr. 55.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Lidia Manuela Onofrei în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție**

Având în vedere propunerea ministrului muncii și justiției sociale, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 299/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Lidia Manuela Onofrei se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 12 ianuarie 2017.
Nr. 56.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Liviu Cozmin Stoica în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției pentru Agenda Digitală a României**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Agenda Digitală a României, precum și de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Cozmin Stoica se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției pentru Agenda Digitală a României.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1 încetează aplicabilitatea prevederilor Deciziei prim-ministrului nr. 272/2016 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Agenției pentru Agenda Digitală a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 12 august 2016.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 12 ianuarie 2017.
Nr. 57.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.305/2012 privind aprobarea tarifelor percepute de Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” pentru prestarea activităților pentru care i-au fost delegate competențe de către Ministerul Transporturilor

În temeiul prevederilor art. 4 lit. y) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (1) pct. 31 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.305/2012 privind aprobarea tarifelor percepute de Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” pentru prestarea activităților pentru care i-au fost delegate competențe de către Ministerul Transporturilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 27 august

2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La capitolul 8 „Supervizarea furnizării serviciilor de navigație aeriană, a managementului spațiului aerian și a managementului fluxurilor de trafic aerian în FIR București”, litera A „Tarife” va avea următorul cuprins:**

„A. Tarife

Nr. crt.	Denumirea prestației	Tarif		Mod de plată/ Observații
		U.M.	Valoare totală	
8.1	Supervizarea furnizării serviciilor de navigație aeriană de rută, a managementului spațiului aerian și a managementului fluxurilor de trafic aerian pentru zonele de rută din FIR București*)	lei	9.573.655	Lunar, conform condițiilor de aplicare
8.2	Supervizarea furnizării serviciilor de navigație aeriană terminală, a managementului spațiului aerian și a managementului fluxurilor de trafic aerian pentru zonele terminale din FIR București în sensul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 391/2013 al Comisiei din 3 mai 2013 de stabilire a unei scheme comune de tarifare pentru serviciile de navigație aeriană*)	lei	631.062	Lunar, conform condițiilor de aplicare

*) Include autorizările și avizele acordate furnizorilor de servicii de navigație aeriană în baza legislației naționale pentru exploatarea sistemelor, mijloacelor, echipamentelor și instalațiilor aferente protecției navigației aeriene.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

București, 10 ianuarie 2017.

Nr. 22.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

